

vanou úcty a zabrániti jakémukoli jejímu zneuctění, by se zdálo, že st-l byl uznán vinným a potrestán, protože viděl nepřístojné zacházení se státní vlajkou a nezabránil mu dovoleným způsobem, takže nesplnil občanskou povinnost, kterou má každý jednotlivec. Naproti tomu další část, ve které se klade váha na to, že st-l byl starostou města, v němž se konala slavnost, při níž došlo k nepřístojnému zacházení se státní vlajkou, a kde se z toho, že byl starostou města, dovozuje povinnost vynaložiti veškeru péči, aby nedošlo k nějaké urážce státní vlajky, mluví spíše pro výklad, že se st-li klade za vinu porušení povinností, uložených jemu jako starostovi města předpisy obec. zřízení. Ježto však při každé z těchto eventualit by pro st-le vyplynula jiná intenzita i rozsah povinností na něm požadovaných, a poněvadž také proti každé z těchto obou eventualit mohl by se jinak brániti, dlužno shora vytčenou nejasnost nař. rozhodnutí, ježto nejen st-li ztížila účinnou obranu, nýbrž i nss znemožnila spolehlivé přezkoumání rozhodnutí toho, uznati za podstatnou vadu řízení. Bylo proto také rozhodnutí, jímž byl Gustav D. odsouzen, zrušiti rovněž podle § 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb. —

Č. 13.024.

Pojišťovací právo. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Odmítne-li okr. úřad pro opožděnost stížnost do platebního výměru okr. nem. pojišťovny, jehož předmětem je peněžité plnění částku 200 Kč nepřesahující, je rozhodnutí jeho podle čl. 8 odst. 3 org. zákona konečné.

(Nález z 22. října 1937 č. 2008/35-4.)

Prejudikatura: Boh. A 10.593/33.

Věc: František K. v Kozárovcích proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 27. prosince 1934 o sociálním pojištění.

Výrok: Stížnost se odmítá, pokud směřuje proti části nař. rozhodnutí, týkající se platebního výměru okr. nem. pojišťovny v Levicích z 6. září 1933 znějícího na částku 1.209 Kč 20 h; jinak se nař. rozhodnutí zrušuje.

Důvody: Okr. nem. pojišťovna v Levicích předepsala st-li:

a) platebním výměrem z 6. září 1933 za zaměstnance v připojené konsignaci uvedené pojistné nemocenské, invalidní a starobní ve výši 1.209 Kč 20 h za příspěvkové období od 1. července 1933 do 31. července 1933.

b) platebním výměrem z 29. září 1933 za zaměstnance uvedené v konsignaci pojistné nemocenské, invalidní a starobní částkou 179 Kč 50 h za období od 1. srpna 1933 do 31. srpna 1933.

Okr. úřad v Levicích odmítl výměrem z 16. února 1934 stížnost Frant. K. jako opožděnou s tím odůvodněním, že v odpor vzaté výměry byly st-li doručeny 10. září, resp. 4. října 1933 a st-l přes správné poučení podal stížnost až 11. prosince 1933. K výměru bylo připojeno po-

učení, že proti němu možno podati do 15 dnů po doručení u okr. úřadu v Levicích odvolání, které však, pokud bylo rozhodnuto o platebním výměru na 179 Kč 50 h podle čl. 8 odst. 3 zákona č. 125/1927 Sb. místa nemá.

Proti tomuto výměru podal st-l odvolání z 19. března 1934.

Zem. úřad v Bratislavě vyslovil výměrem z 27. prosince 1934, že rozhodnutí okr. úřadu o stížnosti do výměrů okr. nem. pojišťovny v Levicích z 6. září 1933 a 29. září 1933 potvrzuje a odvolání st-lovo zamítá. Přejal důvody první stolice s tímto dodatkem: Opravný prostředek proti výměru okr. nem. pojišťovny možno dle § 239 odst. 5 zákona č. 221 /1924 Sb. ve znění novely č. 184/1928 Sb. považovati za náležitě podaný tehdy, když byl podán na místě zákonem k tomu určeném a ve lhůtě zákonem stanovené. Místem podacím je dle cit. zákonného předpisu nositel pojištění, t. j. pojišťovna v Levicích, a lhůta je 15ti denní po doručení výměru okr. nem. pojišťovny. Stížnost proti výměru okr. nem. pojišťovny v Levicích ze 6. září 1933 byla podána u okr. nem. pojišťovny v Levicích 11. prosince 1933. Tento den odevzdání stížnosti k poštovní dopravě na okr. nem. pojišťovnu v Levicích je rozhodující. Poněvadž výměry okr. nem. pojišťovny byly st-li doručeny 10. září 1933, nebyla — jak se ze shora uvedeného podává — tato stížnost podána u příslušné okr. nem. pojišťovny včas a proto nemá úřad povinnost o ní rozhodovati tím spíše, že výměr okr. nem. pojišťovny nabyl právní moci proti odvolateli a okr. nem. pojišťovna nabyla z výměru práva. Tato okolnost je překážkou, aby úřad o stížnosti podané po uplynutí zákonné lhůty mohl rozhodovati věcně, neboť by tak zasáhl do formálních práv odpůrkyní nabytých tím, že výměru nebylo včas odporováno.

Maje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto výměru, musil si nss především vzhledem ke své vlastní kompetenci zodpověděti otázku, nepřekročil-li žal. úřad meze příslušnosti platnými předpisy mu vytýčené. V tom směru pak uvážil:

Spor vzešel tím, že pojišťovna vydala proti st-li dva platební výměry, a to prvý z 6. září 1933, znějící na 1.209 Kč 20 h, a druhý z 29. září 1933, znějící na částku 179 Kč 50 h. Úhrnná částka příspěvků předepsaných st-li těmito platebními výměry přesahovala sice 200 Kč a okr. i zem. úřad vydaly jednotné rozhodnutí, leč tím se nic nezměnilo na skutečnosti, že předmětem sporu byly dva samostatné výměry, z nichž druhý zněl na částku nepřesahující 200 Kč. Z těchto sporů nemohl se státi spor jeden, jehož předmětem by bylo peněžní plnění přesahující 200 Kč, tím, že okr. úřad z důvodů procesní ekonomie vydal jednotné rozhodnutí, nýbrž sluší věc posuzovati tak, jako by vydal ve věci dvě samostatná rozhodnutí. Tento právní názor vyslovil nejvyšší správní soud již několikrát (srovn. Boh. A 10.284/33 a 11.610/34). Nedostávalo se tudíž zem. úřadu vzhledem k ustanovení 3. odstavce čl. 8 org. zákona č. 125/1927 Sb., dle kterého je ve sporech, jichž předmětem je pouze peněžní plnění nepřesahující 200 Kč, odvolání nepřipustné, příslušnosti, aby rozhodoval o odvolání proti té části výměru okr. úřadu, kterou rozhodl o námitkách proti platebnímu výměru pojišťovny z 29. září 1933 znějícímu na částku 179 Kč 50 h. Při tom je

lhostejno, zda okr. úřad rozhodl ve věci samé nebo stížnost z formálních důvodů odmítl pro opožděnost. Jestliže žal. úřad tak přece učinil místo, aby odvolání proti této části výměru okr. úřadu odmítl jako nepřipustné, jak bylo ostatně správně uvedeno v právním poučení připojeném k výměru okr. úřadu, porušil podstatné formy řízení. Bylo proto nař. rozhodnutí v této části zrušiti podle § 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

Nss mohl tudíž přezkoumati nař. rozhodnutí v mezích námitek stížnosti jen, pokud se týká platebního výměru okr. nem. pojišťovny z 6. září 1933, znějícího na částku 1.209 Kč 20 h. Stížnost namítá tu především, že celé řízení jak před okr. úřadem, tak i před zem. úřadem je vadné a protizákonné, poněvadž platební rozkaz okr. nem. pojišťovny v Levicích st-li nikdy doručen nebyl. Námitka ta jest, pokud směřuje proti řízení před okr. úřadem a rozhodnutí tohoto úřadu, nepřipustná proto, že předmětem kognice nss je výlučně rozhodnutí zem. úřadu v Bratislavě jako poslední přípustné stolice správní. Pokud však je vznesena proti rozhodnutí žal. úřadu, nemohl ji nss uznati rovněž za přípustnou, ježto se st-l v celém řízení správním námitkou tohoto obsahu nikdy nehájil. Vzhledem k předpisům §§ 5 a 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb. musí uvedená námitka, k níž neměl žal. úřad příležitost zaujmouti stanovisko, zůstati zcela bez věcného zřetele.

Veškeré další námitky stížnosti, týkající se merita věci, jsou rovněž nepřipustné, poněvadž žal. úřad se zabýval jediné otázkou včasnosti opravného prostředku, po stránce meritorní však věc neřešil a za daného stavu také řešiti nemohl. Proti vlastnímu obsahu nař. rozhodnutí, jež potvrdilo výrok okr. úřadu, že odvolání podané st-lem proti platebnímu výměru okr. nem. pojišťovny z 6. září 1933 bylo opožděné, stížnost námitek neformuluje. Bylo ji proto v části vztahující se na platební výměr okr. nem. pojišťovny z 6. září 1933, znějící na 1.209 Kč 20 h, odmítnouti pro nepřipustnost.

Č. 13.025.

Samospráva obecní. — Spořitelny. — Řízení správní: I. Strana má procesní nárok, aby odvolací stolice přezkoumala zmatečný akt, jen tehdy, když podá proti tomuto aktu včas odvolání. — II. * Členové ředitelství městské spořitelny jsou vyloučeni podle § 5 odst. 2 zákona č. 76/1919 Sb. z účasti na jednání a usnášení obec. zastupitelstva o uzavření výpůjčky obce u městské spořitelny.

(Nález z 22. října 1937 č. 5124/35.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 5036/25, 7081/28, 10.748/33.

Věc: Karel P. v Unhošti proti rozh. zem. výboru v Praze z 19. června 1935 o stavbě školní budovy v Unhošti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud je jeho předmětem usnesení městského zastupitelstva v Unhošti z 25. června 1934, se zrušuje. Jinak se stížnost zamítá.